

Vršovice 27.5.2012

Pozdrav: Milí televizní diváci, milí přátelé, vítám vás na svatodušní bohoslužbě ve sboru Českobratrské církve evangelické v Praze - Vršovících. Chceme si dnes společně s křesťany po celém světě připomenout, že náš osobní život i život celého světa je v rukou živého Boha. Jsme rádi, že tuto radostnou zprávu smíme sdílet i s vámi u televizních obrazovek.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho. Prosím, Hospodine, pomoz! Prosím, Hospodine, dopřej zdaru! Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu. Žehnáme vám z Hospodinova domu. Hospodin je Bůh, dává nám světlo. Slavte svátek ratolestí, k rohům oltáře se ubírejte. Ty jsi můj Bůh, tobě vzdávám chválu, vyvyšuji tě, můj Bože. Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné!

Ž 118,24-29

Píseň: 98,1-3 Zpívejte Pánu nové písně

Modlitba: Pane Bože, děkujeme za tento Tebou oddělený den, kdy se smíme zastavit a uvědomit si, že Ti patříme. My osobně i celé stvoření. Že to Ty nás stále znovu povoláváš a přivádíš k sobě. Že to Ty nám nabízíš život a my jen můžeme v úžasu přijímat Tvoji lásku a milost. Že to Ty nás zachránil v Ježíši Kristu a otevřel jsi pro každého z nás i pro tento svět novou, svoji budoucnost. Děkujeme Ti za to.

Děkujeme Ti, že si stále znovu smíme uvědomovat Tvoji přítomnost. Že právě dnes Ti můžeme ve společenství kolem Tvého stolu i ve společenství se všemi, kteří jsou s námi prostřednictvím televizních obrazovek, vyznat všechno, co nás tíží, co nás vzdaluje od Tebe i jeden od druhého a přijmout odpuštění a posilu Ducha svatého. Ujistění, že jsi nejenom s námi, ale s celým svým stvořením a vedeš nás všechny po cestě svého království.

Amen.

Slovo dětem: Tak, děti! Malé i velké! Mám na vás dotaz. Znáte pohádku o Plaváčkovi? Znáte? Tak mi řekněte, jak vlastně začíná. ... Mocný král zabloudil na lovu. A já tu pro nás všechny takového krále mám. Vyrobil nám ho Ondřej. Podívejte se. Krásný, že? Líbí se vám? ... Tak tento král zabloudil na lovu. A na co narazil? Na chalupu, ve které žil uhlíř se

svojí ženou. Já tu mám tedy jenom uhlíře - podívejte se. Dost ustaraný uhlíř. A té paní uhlířové se té noci narodilo miminko. A jak už to v pohádkách bývá - přišly tři ... sudičky a nad tím malým chlapečkem mu přáli do života všechno pěkné. A jedna z těch pěkných věcí byla, že si jednou tento chlapeček vezme královskou dceru, která se té noci narodila.

Král to slyšel a nebyl moc rád. To se mu nelíbilo. Královská dcera a uhlířův syn! A protože byl král, tak si myslel, že všechno zařídí jinak, po svém. Protože byl král, tak si myslel, že může rozhodovat o všem, o životě svém i životech druhých. To už si tak mocní myslí. A povedlo se mu to? ... Nepovedlo.

A vy si dnes, děti, budete povídat s Dankem příběh o člověku, který si také myslel, že všechno může zařídít. Příběh o boháči a stodolách.

Píseň ze Svítá: S215 sl.1a4 - Miloš Rejchrt

Čtení: Ez 37,1-14

Píseň: S50 Divné to věci dnes - Miloš Rejchrt

Text: Ř 8,18-26

Haleluja. Sesíláš-li svého ducha, Hospodine, jsou stvořeni znovu, a tak obnovuješ tvářnost země. Haleluja. (Ž 104,30)

Jak se postavit k situaci, kdy se cítíme bezmocní, bezradní, bez života? Kdy máme pocit, že to nejsme my, kdo rozhodujeme o svém životě a ti, kdo o něm rozhodují, ho vnímají jen jako statistický kus. Spojnicí našich pocitů v takových situacích je strach. Strach z toho, co bude. Strach z toho, co je. A právě dnes, při bohoslužbě ve Svatodušní neděli, se pokoušíme uchopit tuto realitu a nechat do ni vstoupit biblické svědectví.

Při četbě textu z proroka Ezechiele se mě vždy zmocňuje až hmatatelná naděje. A to ani nemluvím o písni, která nás do naděje vtáhla úplně fyzicky. A na tom není nic špatného. Však proto tu píseň Miloš Rejchrt napsal. My moc dobře cítíme, že naději potřebujeme. My osobně i lidé okolo nás. Potřebujeme si připomenout, že náš život má budoucnost, i když se nám zdá, že všechno svědčí o opaku. Je to krásný text. Ale zrádný. Jako vždy, když čteme Písmo nepozorně. Když nepozorně nasloucháme Božímu slovu.

Když čteme pozorně, tak v textu z proroka Ezechiele objevíme hned na počátku velice zásadní otázku, kterou pokládá Hospodin prorokovi a velice zásadní odpověď, kterou prorok odpovídá. „Lidský synu, mohou tyto kosti ožít?“ „Panovníku Hospodine, ty to víš.“ Tady se nemluví o lidských představách, nemluví se o splněných snech a přáních, tady se mluví o životě jako o daru Božím. Tuto jistotu otevírá prorok Ezechiel před Božím lidem, který život ztratil. Který ztratil život v zaslíbené zemi, tam, kde prožíval naplnění všeho, po čem toužil. A najednou odvezení do zajetí a otázka, jestli je z toho cesta ven. Jestli skutečně ten život v zaslíbené zemi byl tak skvělý pro všechny, jestli se k takovému životu skutečně přiznával Hospodin. Právě v zajetí si Boží lid začal na plno připouštět kritiku a otázky Božích poslů, proroků. Ale, je z toho cesta zpět? Je možné ještě žít? „Panovníku Hospodine, Ty to víš.“

Apoštol Pavel tyto pochybnosti a hledání Božího lidu otevírá pro celé stvoření. Říká velice zřetelně, že tvorstvo bylo vydáno zániku. To není námět na katastrofický film, ani to neznámá, že by měl Pavel negativní vztah k životu. To je potřeba si velice jasně říct - tady před sebou nemáme slovo proti životu, ale slovo pro život. Jde o to, abychom se mohli těšit z toho, že se v našem sboru narodila Maruška a Mariánka a Kryštof, že byla pokřtěná Magdalenka, že se budou brát Vojta s Julií, z toho, že je venku krásně, že se probudila příroda. Ano, je mnoho věcí, z kterých se můžeme radovat a když čteme pozorně Pavlovy listy, tak to z nich cítíme - Pavel moc dobře ví o daru života. Ale zároveň říká, že stvoření v pořádku není. Nezavírá oči před realitou - jeho slovo není droga.

Stvoření bylo vydáno marnosti, je v otroctví zániku. Znovu nám zaznívá náš pocit marnosti, strach, že jsme skutečně vydáni silám, které nemůžeme ovlivnit. Mají ty naše děti budoucnost? Nevedeme je do světa otroctví? Mnozí se skutečně cítí otroky. Ale - bylo by zajímavé srovnat naše pocity s tím, o čem je přesvědčen Pavel. My máme jasno, kdo za náš stav může. Kdo může za stav společnosti. A máme také jasno, jak by měla vypadat náprava. Musí se změnit život těch druhých. A Pavel do toho vstupuje a říká - no ale do tohoto stavu jsme byli vydáni. To není jenom o tom, že si někdo není schopen udržet vztah, že nejsme schopni naslouchat jeden druhému, že se necháme vtáhnout do logiky, že je třeba obětovat ty nejslabší, abychom se mohli mít líp. Podle Pavla jsou toto projevy toho základního problému - jde o sílu hříchu, které jsme byli vydáni a kterou

jsme velice zřetelně podcenili. Pavel jako správný žid vnímá počátek problémů v žádostivosti, která způsobila působí odmítnutí života, jak ho Bůh nabídl člověku v ráji. Která způsobila narušení vztahu s Bohem.

Ale - tento pohled neznámá, že s tím nejde nic dělat. Znovu bychom si měli připomenout slova proroka „Panovníku Hospodine, Ty to víš.“ Je možná změna. Nemáme se nechat přesvědčit o tom, že tak prostě svět funguje a nic s tím nejde dělat. Že si na to máme zvyknout. Že prostě ti chudí mají smůlu a ostatně si to zavinili určitě sami. Že ti Romové jsou stejně všichni stejní a jejich situace proto nejde vyřešit a je zbytečné se o to pokoušet. Nemáme se nechat vmanipulovat do tohoto pohledu na život.

A ten důvod je velice zásadní. Protože my věříme, že Hospodin je živý Bůh. A najednou se všechno mění. Najednou má smysl ta prorokova odpověď, najednou víme, že celé stvoření má naději. Najednou vidíme, že i my máme naději, protože je tu síla, která nás osobně může změnit. Může nás vtáhnout do života. Ale to, že toto smíme vědět, není naše nějaká skvělost, není to nějaká naše nadřazenost nad ostatními lidmi, my jsme prostě dostali dar. Dar Ducha, který před námi tuto naději otevírá. Ne naději pro nějaký jiný život, ale naději pro tuto chvíli, pro dny další. Pro nás, pro naše blízké i pro ty, se kterými si nerozumíme. Máme všichni naději a proto se může proměnit náš život.

Víme o naději. O zcela konkrétní naději - jako křesťané věříme, že vše, co přinesl Ježíš z Nazareta, má budoucnost. Že má budoucnost odpuštění, pomoc, obět, a proto má budoucnost vztah dvou lidí, má budoucnost starost o bezmocné v rodině i mimo ni, má budoucnost starost o přírodu, má smysl práce v neziskových organizacích, jakkoliv jsou podmínky velice obtížné. To všechno a mnohé další má smysl, protože Bůh Ježíše z Nazareta vzkřísil. Přiznal se k němu. Otevřel v něm před člověkem svoji budoucnost.

Toto svědectví dlužíme. Toto povzbuzení dlužíme. Vyznáváme, že přitom sami podklesáváme, v tom se pod Pavlova slova můžeme podepsat. I my sténáme. Ale přesto víme o svědectví, že existuje naděje a proto existuje život. Bylo nám dáno to rozpoznat v Duchu svatém. Bylo nám dána možnost setkávat se ve společenství lidu Kristova a učit se rozpoznávat znamení působení živého Boha v životech našich i životě kolem nás. Duch svatý nás učí volat k tomuto Bohu a důvěřovat, že nás slyší a nabízí pro nás tu nejlepší cestu. Cestu života.

A tak tedy smíme žít. A svědčit tak, že Boží slovo není iluzí. Že

proměňuje lidské životy. Že nemusíme bezmocně sedět a říkat si, co všechno nejde, že to tak prostě musí být. Smíme se v Duchu svatém učit vyslovovat prorokovu odpověď „Panovníku Hospodine, Ty to víš“, a svědčit tak v síle víry ve Vzkříšeného o naději příběhu z proroctví proroka Ezechiele. O pravdivosti zaslíbení života z Boží milosti pro celé stvoření.

"Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já otevřu vaše hroby a vyvedu vás z vašich hrobů, můj lide, a přivedu vás do izraelské země. I poznáte, že já jsem Hospodin, až otevřu vaše hroby a vyvedu vás z hrobů, můj lide. Vložím do vás svého ducha a ožijnete. Dám vám odpočinutí ve vaší zemi. I poznáte, že já Hospodin jsem to vyhlásil i vykonal, je výrok Hospodinův."

Amen.

Píseň: 675 Přijď již, přijď Duchu stvořiteli - Miloš Rejchrt

Vyznání vin: Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, v tuto chvíli jsme zváni naším Pánem do společenství kolem stolu, které pro nás připravil. V tuto chvíli smíme odevzdat všechno, co nás trápí, co nás odděluje od Hospodina i od lidí kolem nás. Všechny svoji vinu, s kterou si nevíme rady, všechnu trpkost vůči druhým lidem. A smíme otevřít svá srdce, aby do nich vstoupil Boží pokoj.

A tak volejme ke svému Pánu:

Pane, trápí nás všechna zloba kolem nás. Trápí nás, že lidé si nenaslouchají a chtějí pouze prosadit svou vůli. Trápí nás, že v tom jako křesťané nejsme lepší, že i my vnášíme do Tvého světa rozdělení. Kdo chcete takto vyznat svůj hřích, učiňte tak společně se mnou slovem vyznávám:

Lid:

Vyznávám.

JO:

Pane, Ty do všeho našeho smutku a skepse vstupuješ svým evangeliem o Ježíši Kristu. A my tak smíme vědět o naději. Smíme vyznat radost z toho, že Ti patříme a že Ježíš z Nazareta, ten ukřižovaný a vzkříšený, je naším Pánem a Spasitelem. Kdo chcete takto vyznat svoji víru, učiňte tak spolu

se mnou slovem věřím:

Lid:

Věřím.

JO:

V radosti z Boží lásky, kterou nám náš Pán projevuje v Ježíši Kristu, v radosti z odpuštění, kterého se nám dostává, chceme i my odpustit. Odkládáme nyní všechny hněv i výčitky a odpouštíme těm, kdo nám ublížili. Kdo tak chcete učinit, vyznejte to spolu se mnou slovem odpouštím:

Lid:

Odpouštím.

Slovo milosti

Směle nyní přijměme slovo milosti a potěšení:

Duch Boží je s tebou, chce ti přinášet posilu a jistotu, že láska, radost a pokoj Boží i odpuštění vin budou s tebou. Amen.

Pozdravení pokoje

O tuto naději Boží milosti se smíme navzájem podělit a podat si navzájem ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Eucharistická modlitba: Vpravdě jsi svatý, Bože,

a jsi pramen všeho posvěcení.

Z temnoty přivádíš světlo,

ze smrti život,

z mlčení slovo.

Děkujeme ti za náš život

a za svět, který jsi nám dal.

Děkujeme ti za nový svět, který přijde,

a za lásku, která naplní všechno.

Chválíme tě za milost,

kterou jsi prokazoval Izraeli,

svému vyvolenému lidu.

Chválíme tě za tvého jednorozeného Syna,

který všechna tvá zaslíbení naplnil
a ještě naplní.

V něm máme život.

Jeho Duch lásky je tím Duchem, který nás učí
chválit tebe, našeho Otce,
tobě děkovat,
tebe oslavovat
a tebe vyznávat:

Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země Tvé
slávy. Požehnaný, kerý přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech.

Slova ustanovení:

Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně: „Já zajisté přijal jsem ode
Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest,
vzal chléb a díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé,
kteréž se za vás láme. To čiňte na mou památku. Takž i kalich, když
povečeřel, řka: Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. To čiňte,
kolikrát koli pítí budete, na mou památku. Neboolikrát byste koli jedli
chléb tento a z kalicha toho pili, smrt Páně zvěstujete, dokud nepřijde.“

(1K 11,23-26)

Apoštolské vyznání víry

Spolu s Kristovou církví ve všech dobách a na všech místech vyznejme svou
víru slovy Apoštolské vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše
Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého,
narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován,
umřel a byl pohřben. Sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých,
vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde
soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou,
svatých Obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život
věčný. Amen.

Během vysluhování VP budeme zpívat píseň 308. Můžete počítat s tím, že budou určitě dvě kola vysluhování.

Pozvání: Blahoslavení pozvaní k hostině Beránkově. Tak už nemeškej, a radostně pojď každý, kdo touží přijmout Boží pozvání k naději.

Vysluhování VP

A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán. Jděte v pokoji.

Římanům 5:5

A to je jeho přikázání: věřit jménu jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovat, jak nám přikázal. Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm; že v nás zůstává, poznáváme podle toho, že nám dal svého Ducha. Jděte v pokoji.

1 J 3,23n

Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým. Jděte v pokoji.

J 13,34n

Píseň: S166 Kristus je má síla i spasení - Miloš Rejchrt

Přímluvná modlitba:

„Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.“

Poslání: Jděte nyní a slovem i skutkem uvádějte ve známost evangelium a dělejte si starost o spravedlnost, lásku a pokoj.

Jděte v naději setkání s Ježíšem Kristem mezi nejmenšími z našich bratrů a sester a žijte v naději Božího navštívení.

Požehnání: Ať vám milost dělá život krásným a bohatým před Boží tváří,
láska ať vás provází a hřeje

a ať vás brání před chladem a mrazem lidské zloby a Boží pravda ať vám
svítí na cestu, když se moci chopí tma. Amen.

Píseň: 485 Král věčný nás požehnej